



آیین نامه اخلاق حرفه‌ای عصر اصفهان

دَعِ الْقَوْلَ فِيمَا لَا تَعْرِفُ، الْخِطَابَ فِيمَا لَمْ تُكَلِّفْ. - امام علی علیه السلام

*روزنامه نگاری کار بزرگی است و طبعاً شغل انسان های بزرگ است. چون این کار با هدایت افکار عمومی سر و کار دارد. پیشخوان کار ما روزنامه است. لذا علایم این بزرگواری باید در ویتترین یا پیشخوان کار ما دیده شود و این موضوع اولویت اول کار ماست.

۱ - چه چیزهایی در نشریه ما علامت حراست از کرامت اجتماعی روزنامه نگاری است؟

- پرهیز از ستایش نویسی یا ناسزا نوشتن، و پرهیز از تمسخر کردن یا تملق نمودن.
- ملازم انصاف بودن و دخالت ندادن حب ها و بغض ها.
- عدم اشاعه موارد مشکوک و ایجاد شک نکردن در اصول قطعی.
- * روزنامه نویسی یک کار ماندگار است و صفحات آن اسناد هویتی یک جامعه را تشکیل خواهد داد و این کار امداد به افکار عمومی اکنون و آینده است تا قضاوت درست و سریعی از وقایع بدست آورند. بنابراین اولویت بعدی ما درست نوشتن و پرهیز از مرخم گویی می باشد.

۲ - چه چیزهایی علامت درست نوشتن است؟

- مستند نوشتن و رعایت نمودن دستور زبان مادری و قواعد خبر نویسی.
- دوری از جوگیر شدن! یعنی پرهیز کردن از عناوین عجولانه و حواشی زودگذر.
- دوری از ارزان فروشی! یعنی عدم اختصاص تربیون روزنامه به عناوین و مطالب بی اهمیت از افراد صرفاً با اهمیت! یا درج مطالب مربوط به پیشگویی آینده؟! و نشر وعده‌های صاحبان منصب و قدرت

* روزنامه نویسی کمک به رشد فردی و توسعه یافتگی اخلاق اجتماعی است. این کار اولویت بعدی ماست.

۳ - چه چیزهایی علامت کمک به رشد فردی می باشد؟

- عدم ارایه تفاسیر شخصی از قوانین و اصول موضوعه. (عدم تلاش برای اختراع دوباره چرخ!)
- التزام به داشتن نگاه مهرآمیز و مشفقانه به همه.
- تحمل نقد و التزام عملی به ارزش هایی که مروج آن می شویم.

۴ - چه چیزهایی علامت کمک به رشد اخلاق اجتماعی است؟

- انجام کار با اصول و مهارت علمی و حرفه ای.
- امانت داری در درج مطالب.
- رعایت حقوق مولف در نقل و استفاده از مطالب.

* به تشخیص پیشکسوتان بزرگوار مطبوعات ایران، رویه یا وظیفه ای در این سرزمین برای روزنامه نگاران رقم خورده که شاید با اصول روزنامه داری تا حدی تقابل داشته باشد این که روزنامه نگار ایرانی گویی از ابتدا یک قرارداد نانوشته را بر خود واجب دانسته و آن مسئول بودن در هیات مدد کاری اجتماعی می باشد. که آن نیز علامت هایی دارد.

۵ - چه چیزهایی سبک پیشکسوتان روزنامه نگاری ایرانی است؟

- تواضع واقعی در برابر مردم و مخاطب.
- بی قراری غیر مشروط در قبال بی انصافی ها و یا مشکلات و رنج های مردم.
- عدم پذیرش امتیازات و عطایای (زیر میزی آشکار و پنهان) صاحب منصبان بطور کلی.